

ATRA BILIS EST CAUSA POTISSIMA DIV- TVRNAE VITAE.

C Edò, diuturnæ quæ causa potissima vitæ?
Quis tepidos artus longius humor alit?
Tanto purpureus num sanguis dignus honore?
Tantane vis gelido Phlegmati inesse potest?
Hæcine vel Bili debetur gloria Flauæ,
Quod pylus vidit Sæcula multa Senex?
Non his longevæ concessa potentia vitæ:
Hanc Bilis palmam vendicat Atra sibi.
Scilicet exiccum succis quibus aret adeptis
Corpus, & exiguo membra liquore madent:
Effugiunt tacitæ morsus putredinis acres,
Rectius & mortem: Sicca caduca minus.
Non rapidis fulvum consumitur ignibus aurum,
Nec viridis longo tempore palma perit:
Siccus auro non novimus esse metallum,
Et fructus profert palma melancholicos.
Quid quod tabificis non squallent corpora morbis
Ægia, melancholicos nec premit atra lues?
Plurima namq; deest humoris copia crudi,
Maxima morborum quæ solet esse seges.
Densa quibus carnem cutis est diffusa per omnem,
Spissa quibus pariter, quæ tegat ossa, caro,
Non hos tam subito cœli penetrare putredo
Corpora quæ reddit morbida, crassa potest.
Non his tam subito tenues vanescit in auras,
Qui calidus vitam Spiritus inxus alit.
Vt solidum longo tenet ignis tempore ferrum:
Sic animam Bilis continet Atra diu.
Aspice Brutorum passim dispersa per orbem
Agmina, viuendo quæ superare vides?
Non Getula dies numerabit Bellua multos?
Non vivunt cerui plurima sæcla leves?
Garrula quot Cornix, quot Phæbi sæcula Corvus
Vivunt? Bilis in his omnibus atra viget.
Quid genus humanum? Non pars Australior orbis
Est reliquis. Atra bile referta magis?
Hic tamen annulos contendunt vincere cervos
His ætate pares Natio nulla parit.
Ergo melancholicus longævos efficit humor:
Non alius nonis reddere maxillosus.

MARTINOMAN est reip. perniciosæ.

D Ente Theonino rodi, phrasis illa faceffat,
Martini rodi dentibus, ista valet.
Hæc ita syntaxin civili in corpore turbat,
Perniciem vt certam (ni cito cura) struat.
Tam claros procures tam vilis homuncio carpat?
Tam canos cerebrum tam puerile patres?
Sic rediviva vetus comædia surgat ab orco?
Atque in tam tetra moderat ore bonos?
Quæ rabies furijs incerta rebellibus ista est?
Hoc facinus nullo vindice terra feret?
Quid magis ad lites proritat mobile vulgus?
Perfaciles motus plebs agitata capit.
Qui ve magistratum quasi numen civis adoret?
Quis non Martino temperit hosce duce?
Cui deus hic Momus, Πεδάγῃ exulat illi,
Qua male sublatâ corrui ipsa talus.
Lædiur exemplo: via præceps quosq; petendi
Turant ab his censes regia sceptrâ fore?
Fœda magistratum sint crimina: nunquid ab istis
Visq; ita Martini excutienda novis?
Pessimus est medicus vulgus non pharmaca novit.
Dic populo sodes vlcera quot tua sint.
Vulnera sanantur citius quæ veste teguntur
Quam quæ sublatâ vulnera veste patent.
Vin' purget, Martine, tua hæc mala publica lingua
Suppositorioli suppleat ergo vices.
Putrida membra petunt multæ carnesque solutas,
Et suctu reddunt putridiora suo.
Putreis musca petit parteis civilis, & illas
Nititur humori consimilare suo.
Famosi, morum censura haud apta, libelli:
Ista theatralis scena reposece tuum.
Et parafiti obeat Martinus mun'a vafri,
Prodeat in scenam versicolore stolâ.
Parteis hæc suas cum laude peregerit iste,
Carnificis tragico plaudite fretus ovet.
A quartâ hac igitur lunâ sibi quisq; caveto,
Martini vestmem ne mala lingua creet.